

Reseberättelse FESSH 2023 Fredrik Peyronson

Flyget ner till Rimini avgick tidigt på tisdag den 9/5 med mellanlandning i Zurich och därefter vidare till Bologna. Härifrån valde jag flygbuss som tog mig vidare till Rimini station och därefter är det relativt lätt att ta sig runt till fots. Boende blev på Duomo Hotel som ligger i citykärnan, ett designhotell vars glansdagar nog var för ca 10-15 år sedan, men fortfarande uppehöll större delen av sin ursprungliga charm.

Onsdag förmiddag sammanstrålade jag med Uppsalakollegan Asif Aslam som redan spenderat några dagar i Rimini i egenskap av examinator vid EBHS-examen, och vi inledde FESSH-deltagandet med att besöka e-poster-session på Palacongressi, den lite rymdskeppslänkande kongresslokalen. Tyvärr var e-posters inte något som arrangören satsat särskilt mycket energi på, utan utgjordes av några uppsatta TV-skärmar där man kunde bläddra bland digitala posters av varierande kvalitet. Lagom till en enkel lunch i kongresslokalen anslöt ytterligare en Uppsalakollega i Stephan Wilbrand, och sedan följde incheckning och "educational afternoon", som var ett för mig nytt sätt att föreläsa med två parallella föreläsare och en engagerad moderator som ställde bra frågor och utmanade det som sades. Dessutom intressanta ämnen, bland annat tumbasprotes. Här efter följde invigningsceremonin, som huvudsakligen bestod av en kort historia för handkirurgins och handterapiens respektive italienska föreningars historia och upptakten till valet av ort och lokal. Efterföljande mingel bjöd på bekanta ansikten från Örebro, Stockholm, Göteborg och Linköping.

Torsdag och fredag var båda ganska späckade dagar bestående av muntliga vetenskapliga presentationer där det pågick 9–10 parallella sessions. Eftersom detta var mitt första internationella möte gjorde jag mitt bästa för att pussla ihop ett så intressant program som möjligt, och även om kvalitén varierade lite mellan olika presentationer var det ändå över lag en bra nivå.

Fredag kväll avstod vi den officiella festen och anslöt i stället kollegorna från Södersjukhuset på en trevlig restaurang nära stranden, en kanontrevlig kväll där det kändes som att restaurangen var helt full med handkirurger från olika länder.

På lördag var det dags för mina 6 minuter på scen, och med tanke på att det var alldeles i slutet av kongressen var uppslutningen av åhörare ändå riktigt bra. Arrangörerna skötte tekniken proffsigt och jag upplevde att mitt budskap mottogs med intresse. Det var också mycket uppskattat att bli ivrigt påhejjad av kollegorna hemifrån, och glädjande också att vår brittiska medförfattare Grey Giddins hade tid att närvara.

Hemresan avlöpte utan mankemang (vilket var tur med tanke på översvämningarna som kort efter mitt besök drabbade regionen), denna gång i sällskap med kollegor både från Uppsala, Göteborg och Stockholm.